

Діалоги з Піфагором

Записано Анною Зубковою

**За редакцією і з коментарями
Володимира Антонова**

Переклад з російської Оксани Скараєвої

2015

Піфагор — це один з Месій, Які працювали з надання духовної допомоги втіленим людям в країнах басейну Середземного моря (детальніше — див. [8]). Його головна заслуга перед людством — не в математичних розробках, про які нині знають усі школярі старших класів, а в тому, що Він створив тоді досконалу духовну Школу, принципи організації навчання в якій повинні слугувати прикладом для всіх наступних поколінь населення нашої планети.

В наш час Піфагор продовжує Своє Божественне Служіння в якості Святого Духа — Представника Творця.

Опубліковані матеріали матимуть цінність як для тих, хто ще тільки мають намір почати вдосконалювання себе, так і для тих, хто вже пройшли значну частину духовного Шляху.

Передмова Константіноса¹

— Радійте, читачі! Сьогодні ви дізнаєтеся більше про діяння і Вчення Великого Піфагора!

Дві з половиною тисячі років відділяють час Його Втілення на Землі від днів нинішніх. Він був відомий всьому античному світу як видатний філософ, математик, засновник духовної Школи. В усі галузі знань Ним був внесений вклад і створена унікальна Школа для зростання душ людських, для їхнього вдосконалення.

До ваших сучасників дійшли деякі фрагменти з Його праць і легенд про життя Його, які переказувалися і переписувалися в ті давні часи багатьма.

Не бездоганні життєписи Піфагора, що складені Порфірієм або Діогеном Лаертським і тим більше — їхніми послідовниками... Вони збирали факти, чутки, легенди і припущення, що були записані людьми, котрі самі не знали Піфагора...

У найбільш чистому вигляді до вашого часу дійшли “Золоті вірші” Піфагора, збережені Лізієм [8].

... Так, ще за життя Піфагора почали складати легенди про Нього. Просте життя Його стало оточене ореолом таємниці... Багато хто вшановували Його як явленого на Землю Аполлона.

¹ Константінос — один з Учнів Піфагора, Який досяг Божественності та успішно продовжував Його Діло в ті давні часи. Допомагає людям і зараз. (Див. [8]).

... Піфагор народився на острові Самос в Егейському морі. Його батьки ще до Його народження відвідали в Дельфах храм Аполлона, де їм було дано пророцтво, що у них народиться син, “який принесе благо всім людям на всі часи”.

... Про Своє дитинство Сам Піфагор розповідав небагато. Він говорив Своїм учням про те, що з ранніх років Він полюбив вчитися. І — підкреслював важливість прагнення до знань і до пізнання Істини: бо це є головний рушій душі на Шляху вдосконалювання!

Він спочатку вчився у багатьох освічених людей свого часу: Гермодаманта, Ферекіда Сіроського, Анаксімандра.

Значущими у Своєму духовному розвитку Піфагор згадував посвячення, отримані Ним в юності у орфіків. Саме від них Він отримав знання про закони істинної моральності, в тому числі, в етиці харчування, про величезні можливості впливу на душу гармонії в мистецтві, про Творця-Правителя всього Світоустрою, не розділеного на культу окремих “богів”.

Далі Піфагор багато подорожував різними країнами. Його сила духу і чарівність, прагнення до Істини і особиста чистота були такі, що духовні Майстри легко допускали Його до таємниць, які зазвичай ретельно приховувалися від іноземців.

Він отримував посвячення в багатьох духовних традиціях, включно з єгипетськими, проходив навчання, в тому числі, в Мемфісі і Геліополі і там навіть отримав сан жерця.

Але Піфагор перевершив усіх Своїх вчителів, бо за межами конкретних релігійних традицій Він

бачив Єдиний Божественний Початок і зумів пізнати Його.

Потім Він опинився в Персії, яка в ті часи володарювала над багатьма народами. При дворі перському тоді збирали філософів, лікарів, провісників, магів... Так робили багато володарів різних країн тих часів, і правитель персів прагнув перевершити їх усіх в цьому...

У яких би країнах Піфагор не опинявся — Він збагачував Свій досвід мудрістю інших народів.

Потім Піфагор створив Свою Школу в грецькому місті Кротоні на півдні Італії. І ця Школа прославила Його ім'я на віки!

Він зібрав воєдино і мудрість, накопичену людством до того часу, і Божественні Знання, отримані Ним особисто, — і з'єднав все це в струнку систему, що охопила всі сфери життя і дозволила наближатися до Досконалості багатьом людям, які познайомилися з Його Вченням.

В тій Школі кожен міг отримувати ті знання, до сприйняття яких був готовий: починаючи з підлітків, які навчалися азам математики і музики, — і закінчуючи посвяченнями для тих, хто пізнавали вищі — Божественні — стани душі. Все це було вилаштовано в гармонійні сходинки зростання: від людини чистої, праведної у справах, емоціях і думках — до Людини Божественної!

У Школі в єдиному гармонійному союзі поєдналися релігія, науки і мистецтва. Учні тут могли отримувати різнобічні пізнання в медицині, астрономії, геометрії, музиці, також про закони пропорцій архітектури і скульптури. Але головними були знання про вдосконалювання душі. І все слугувало саме цій задачі.

Вміння милуватися і насолоджуватися красою було природнім у грецькій культурі тих часів. Це проявлялося і в повазі до філософії, що являла красу думки, і в милуванні красою тіла людського, наприклад, у спортивних змаганнях, танцях або прекрасних статуях. Захоплювалися також і красою слів у віршах поетів, гармонією в творіннях музикантів.

В цій атмосфері Піфагор пояснював людям закони створення гармонії і краси, вчив насолоді — через співналаштування — від їх споглядання, допомагав побачити їхній зв'язок з Божественними Законами спрямованості до Цілісності і Злиття зі Споконвічним.

Піфагор вчив і про закон перевтілень у розвитку душ. Він говорив про безліч народжень, які має на шляху до Досконалості кожна душа. Душу після смерті тіла не вічне плачевне існування в Аїді² чекає, але нове народження: знову в новому тілі душа народиться, щоб продовжити свій розвиток.

Піфагор вчив і про великий *Центральний Вогонь* — *Сонце Бога*: Творця, Першоджерело всього Творіння, керуючого процесами, що відбуваються у Світоустрої!

Працю рабів Піфагор не визнавав і проповідував свободу і ненасильство людини над людиною і людини над світом природи.

Він також пояснював людям неприпустимість і неугідність Богу жертвоприношень тварин, що існувало в традиційних віруваннях і культах багатьох храмів.

² Казковому царстві мертвих.

Він пояснював необхідність саме вегетаріанського харчування. Сам Він і Його учні були суворими вегетаріанцями.

Піфагор завжди справляв на людей незабутнє враження. Рухи Його були плавними і спокійними. Мова — некваплива і наповнена силою. Стан спокою не покидав Його навіть у тих ситуаціях, коли Його життя або Його справа наражалися на небезпеку. Ніяка ситуація не могла вивести Його зі стану гармонії, бо Він був єдиний з Вищою Гармонією, котра не порушується проблемами світу минушого.

Його виступи надихали безліч людей! Він робив, здавалося б, неможливе, об'єднуючи в одному стрункому Вченні і вищі духовні істини, і початкові основи, які були доступними і зрозумілими кожній людині.

Починалося все зі сходинок навчання моральній чистоті. Він пояснював закони взаємовідносин людини — з людиною, з природою, з Богом.

Ним була створена можливість для розвитку людей, які перебувають на будь-яких сходинках їхнього зростання. Для когось це був розвиток інтелекту через математичні знання і логіку, для когось — освоєння принципів гармонії в музиці, живописі, танці, поезії...

Він застосовував моральні закони і до державного устрою, підкреслюючи значимість цього для виховання гідних громадян — і вплив Його на політиків і володарів також був величезним... І багато чого з Ним запропонованого здійснювалося на практиці.

Він присвятив Своє життя не утопії: нереальній мрії про прекрасний устрій суспільства. Але

Він створив у Своїй Школі саме реальний зразок для морального і гармонійного життя людей.

В Школу Піфагора був досить ретельний відбір учнів для вищих сходинок навчання. Був тривалий випробувальний термін: від року до декількох років. Протягом цього часу кандидати знайомилися з моральними принципами і загальними знаннями про побудову Світоустрою. У публічних, відкритих для всіх бажаючих виступах — спочатку Сам Піфагор, а згодом і Його учні докладно говорили про це.

Потім для кандидатів на наступні сходинки навчання проводилася вступна співбесіда: серйозний іспит, де перевірялося, як учень засвоїв основи...

Новим у Школі було й те, що до неї разом з чоловіками приймалися і жінки. Для жінок в ті часи можливою була лише домашня освіта чи виховання при якому-небудь храмі. Але в Школі Піфагора вони мали можливість вчитися нарівні з чоловіками.

У Школі також не заборонялись подружні союзи між учнями.

Грубі сексуальні бажання Піфагор проголошував пороком, але витончені ніжні взаємини люблячих один одного людей називав благословенними Богом. Сам Піфагор був одружений і мав дітей. Його дружина і їхні діти були Його учнями.

У Школі існував розподіл тих, хто навчаються на групи (або, точніше, послідовні сходинки): які *слухають* і які *пізнають*.

Які *слухають* — це були ті, хто вбирали в себе і вчилися втілювати в повсякденному житті і творчості моральні правила і світогляд піфаго-

рійців. На цій сходинці, зокрема, освоювалася внутрішня тиша. З психоенергетичних вправ вивчалися лише прості практики для вміння управляти своєю емоційною сферою, а також для очищення енергетики тіл. Учні цієї сходинки освоювали ті початкові прийоми, які розкривали *духовне серце* і дозволяли відчутти, сприйняти Світло і Любов Бога. Багато з цих учнів потім продовжували свою діяльність за межами стін Школи, привносячи новий світогляд в життя оточуючих їх людей.

Які пізнають — це була наступна принципова сходинка: сходинка серйозної медитативної роботи на рівні буддхі-йоги. Таких учнів було набагато менше. Ці знання були вже езотеричними, тобто, таємними, доступними лише для достойних їх.

Була ще третя дуже мала група учнів — *Сяючі*. Так іменували Тих, Хто досягли Злиття з Божественною Свідомістю і тепер могли Самі *сяяти*: випромінювати Божественне Світло, дарувати Божественні Знання з Першоджерела. Їх було мало. Вони допомагали Вчителю у веденні занять, створювали нові громади піфагорійського братства.

... Душевна чистота нерідко викликає ненависть у тих, хто не хочуть преображати себе, щоб стати краще. Серед відхилених Піфагором кандидатів був чоловік, який зненавидів Піфагора і згодом озлобив і очолив тих, хто підпалили будівлю Школи і вбили Піфагора і багатьох з Його учнів...

Ця подія змусила решту втілених піфагорійців стати більш обережними, прагнути бути непомітними серед сторонніх людей. Пряме навчання

стало доступним лише для дуже небагатьох. Але протягом століть світло цих знань продовжувало допомагати шукачам.

Існують легенди, що Піфагор не загинув тоді, а врятувався. Вони виникають через те, що Піфагор згодом являв Свій матеріалізований Облік Своїй решті учнів — для підтримки: щоб вони не впали духом в тих суворих обставинах.

... Знання вищих сходинок у Школі не записувалися. Або їх записували за допомогою таємних символів. Ті, хто підіймалися на достатні висоти розвитку, легко сприймали настанови і медитації від Учителя без Його тілесної присутності — безпосередньо від Свідомості до свідомості.

Так Він учив тих, хто не були поруч, а потім — після розівтілення — і багато поколінь послідовників.

Так Він продовжує допомагати втіленим людям і зараз.

Отже — дослухайтесь! І дізнаєтеся те, чому вчить Піфагор, — напрямку з Його Вуст — Вуст Божественної Свідомості:

* * *

— Я хотів би знову почати говорити з втіленими людьми. І нехай доступними для них стануть Мої бесіди!

Не багато чого з того, що Я говорив, писав, чому вчив, — збереглося і дійшло до ваших сучасників. Я повторю дещо знову — для поколінь, які нині живуть на Землі. Назвемо це “Діалоги з Піфагором”, бо це — частина відповідей на питання, на які не раз Мені доводилося відповідати.

Отже, почнемо, друзі! *Хвилию Живого Світ-ла* Я обіймаю вас, читачі Мої! Я розповім вам про **Закони Божественної Любові!**

“Як моральності Ти вчив? Які підстави є у людини, щоб моральне життя вести? І що — моральним вважати?”

— Колись Мною був написаний “Трактат про моральність”... Там Я, зокрема, говорив і повторюю знову: без моральності — знання небезпечні!

Так, вважають багато, що причин для поведінки моральної — немає... Адже зовні здається, що однаково — і веселяться, і страждають, і вмирають люди: і ті, хто порокам віддаються, і ті, хто життя проводять в турботі про інших, в любові до всіх...

Але так бачиться — лише на поверхні, у миттєвій метушні...

А підстави для моральності — є!

... Є правила для поведінки, які різняться у народів різних. Ті правила, закони і засади — придумані людьми. Вони бувають кращі — або гірші... Їх дотримуватися велить та спільнота людей, де прийняті вони. Та людина чи кілька людей, які тією державою керують, тих правил дотримуватися велять...

Але є — інше!

Закони вищих чистоти, любові, гармонії — придумані не людиною! Вони закладені Творцем в природу Буття і Еволюції — Творіння всього! То може бути не явно людям через “хмари” їхніх упереджень. Але *любов, гармонія і чистота* є напрям руху до Творця! Рух же назад — народжує

дисгармонію, хвороби та нещастя... Ми вправі самі вибирати, куди йдемо...

Кохання є властивість *Цілого*³! Любов'ю ж бо *скріплюється* у Ньому все! Все в Ньому живе в *Єдності*! І це — Закон Великий для життя усіх істот!

І тому *любов, добро — є благо*! Через діяння *любові, добра — ми рухаємося до гармонії, до Єдності*!

А зло є порушення *гармонії*! Зло — шкода, що завдається *Цілому*, коли все ділиться на “ваше” і “моє”. У тому розділенні — “моє” головувати прагне, і це створює можливості для зла...

Зло — породжує зло, добро — добро народжує... І що — добро, що — зло, то мудрий розрізняє!

Любов нехай стане оплотом моральності у кожному — оплотом надійним і простим для Єднання з *Цілим*, для Злиття з Ним!

“Як вдалося Тобі створити таку Школу і зробити настільки популярним Вчення Твоє? Як — без примусу! — багаті відмовлялися від багатства, від життя у розкоші — і йшли до Тебе в учні? Як вдалося Тобі домогтися, що безліч людей закони життя морального прагнула дотримуватися, всім серцем щиро того бажаючи? І чому правителі земні схилялися перед мудрістю Твоєю, Твоїм порадам слідувать бажали?”

— Існує сила душі! І якщо ця сила велика, то людина має популярність серед інших людей. До

³ Під *Цілим* Піфагор має на увазі Бога в аспекті Абсолюта (див. [6-11]).

неї інші люди з завзятістю прагнуть, поради її слухають, її прикладу наслідують у всьому... І навіть просто поряд бути готові... Велика біда однак — що їхні кумири, володіючи силою грубою, не знають етичних засад Бога!...

Коли ж через людину — Творець являє Волю Вищу, то ця *Сила* собою преображає простір весь навколо! Його готові слухати, до Нього наблизитися хочуть всі душі добрі в прагненні великому! Адже щастя вище дає душі дотик до тієї Любові Всевишньої!

Так, були випадки в усі віки, коли *Світло* Мудрості, Любові і Сили було явлене в тілі людини. І це приваблювало душі більше, ніж ігри дозвільні, чи п'яні веселощі, чи поклоніння ницим “богам”...

Шкода тільки, що мало хто з натовпу Вченню вірними залишилися... Завжди є тисячі готових слухати, тих, хто зрозуміли суть — вже набагато менше, хто пішли слідом — одиниці, хто виконали ж то цілком... Їх — багато, тільки якщо подивитися очима Бога на череду незліченну століть...

“Як відмовитися від порожніх бажань? І як бажаннями своїми керувати?”

— Давай розглянемо: що і навіщо здатна людина бажати?

Адже тільки лише погані, шкідливі бажання — в собі є сенс пригнічувати!

Адже Досконалості, Мудрості, Злиття з *Цілим* — здатна також людина бажати! І цілі вищі — коли вони бажані — все життя її здатні направляти, преображати!

І дуже важливо розрізняти: що — на Шляху духовному нам корисно?, що — зайве, лише відволікає?, а що — і зовсім тягне нас назад?

Бажання порочні ті, що шкоду несуть в собі — іншим. Бажання порочні також — коли заважають людині краще стати, коли від блага *Цілому* — відводять назад!

Вміти стримуватися від поганих чи несвоєчасних бажань — нам корисно. Те зміцнює волю і дає душі свободу від поневолення бажаннями. Смішно і принизливо для людини бути бранцем бажання будь-якого — нехай то бажання їсти, чи спати, чи зганяти образу на іншому!

Послухай, людино! Своїм бажанням — будь ти господар! Не будь рабом ганебним нищих пристрастей!

І дуже важливо людині усвідомити: що — насправді — слід бажати!

Тепер — про управління бажанням.

Є *воля* — сила розвиненої душі.

Однак, небезпечна сила та, яка спрямована до дурного!...

Хто керує волею людини? — вона сама! Своєю думкою, емоцією своєю — вона сама дає команду своїй силі... І людина здатна мислити, оцінювати та розрізняти. І силу ту — на благо вона повинна направляти!

Однак, поки роздільні і не гармонійні в людині її частини: емоції, бажання і думки, — їй не просто цю силу підкорювати...

Необхідно головне зрозуміти: *любов сердечна* здатна лише — з'єднувати в гармонії і думки, і вчинки, врівноважити цілі і бажання свої! Любів

здатна людину зробити цілісною! І сила в ній тоді — зростає вельми!

Коли і думки, і емоції, і воля — в єдності — спрямовані на благо, то легко бажаннями своїми керувати!

І цю *цілісність, гармонійність* — в собі можливо виховати!

“Як Ти надихав учнів на боротьбу з їхніми недосконалостями?”

— Я не був поблажливим до пороків Моїх учнів!

Я часто чув, що... всі ми — люди, тому — грішні...

Я відповідав: “Так всі ми — люди! І можемо стати подібні Богу ми в усьому!”

Так, всі ми — люди! І тому ми можемо — в собі — Божественне проявити! Ось саме тому повинні ми жити!

Ми — люди! І в тому велика можливість для нас закладена! За грань Творіння матеріального ми можемо зазирнути! Здатні ми зрозуміти, реалізувати свою Божественну Суть!

Життя на Землі в цьому тілі — коротке. І після, можливо, століття нам потрібно буде чекати можливості інше тіло отримати — щоб змінити себе, себе преобразити...

Закони життя — Бог встановив. Для блага *Цілого* і самого себе — їх людина зобов'язана виконувати! Коли все це розуміє учень — то він добро і зло в собі здатний розрізнити. Тоді — приходить розуміння: чому вважаються пороками вбивство,

крадіжка, брехня, ненависть, гординя, лінь і багато іншого...

Коли ж людина вже не в думках і не на словах: у справах до преображення себе прагне — вона у *станах любові* здатна утвердитися!

Я був безжалісний, коли хто зло в собі свідомо ростив чи помічати його не волів, коли плекав хто гордині порок, що зміцнився! З учнями був Я прямий і строгий. І цим — дуже багатьом Я допоміг!

“Як пояснював Ти людям необхідність чистого — вегетаріанського — харчування? Цей такий простий принцип — так рідко готові люди виконувати...”

— Почнемо з того, що людям Я пропонував утримуватися від вбивства. Я пояснював, що життя — священне! Адже воно Богом створене і служить Богу!

Потім Я пояснював *Єдність чудесну* всього, що існує у Світоустрої!

Я також говорив про те, що і тварини, і всі інші істоти — створіння Творця!

В тілах їхніх — душі! Вони вміють і відчувати, і радіти, і страждати! І людина не повинна творіння Божі даремно до страждань примушувати!

І плоть тварин не повинна людина споживати! Несумісне це з принципом любові і чистоти!

Тепер поговоримо про *чистоту*.

Є тіла чистота. Адже тіло треба в чистоті і здоров'ї тримати! Не варто псувати човен, в якому шлях ти повинен здійснити до Дому Отчого по морю життя!

Є також чистота душі. Чистота і думок, і емоцій, і вчинків людини — визначає цю *чистоту*!

А якщо говорити про тіла чистоту, то досягається вона двояко: ззовні — і також зсередини.

Ззовні — це всім зрозуміло: бажано на ранковій зорі і на зорі вечірній для тіла обмивання здійснювати, покрив душі тілесний — від бруду зовнішнього очищати.

Але є інша чистота, що входить в тіло з їжею й питтям. Адже тіло — живе, росте, перетворюючи їжу, що ми йому даємо.

І тому чистою повинна бути їжа: вільною від енергій болю, насильства, жорстокості та жадібності людської...

Коли їсть людина убиті тіла — в себе вона приймає смерть і біль...

Коли ж чисті, з любов'ю зібрані плоди та насіння вона споживає — то в тілі і в душі вона силу життя зміцнює!

Я вшановував неприрікаючим для життя чистого і морального — вживання чистої їжі!

Ще скажу про чистоту пиття.

Хто в помислах здоровий пити б погодився те, що затьмарює розум дурманом п'яним? Хто добровільно від мудрості — до дурості прагне? Нехай подумає той, хто прояснити хотів би для себе закони чистоти!

Скажу ще про чистоту мислення.

Є думок чистота. І те досягти — хоча складніше, але можливо. Адже той, хто не має порочних думок — не здійснить порочних справ!

Але привчити себе світло і чисто мислити — можливо тільки через розвиток *любові сердечної* і знання моральних основ!

Так ми приходимо до головного аспекту чистоти: то — *чистота душі!* І ця чистота — у *вмінні любити* народиться! Вона — *любов'ю* шириться і до *Світла Вищої Чистоти* прагне!

Адже тільки чиста душа здатна бачити *Світло* нематеріальне і розуміти й слухати Бога, Його Любов цілком відчувати!

І значить — душу треба в чистоті тримати!

“Але як здолати в собі безволля і млявість, лінь та журбу?”

— Давай знайдемо причину! Щоб зміцнювалася воля людини — вона повинна Мету мати, сходинки до Неї шукати! У чому сенс життя? — повинна вона зрозуміти! Гармонію з Засновником-Творцем хай буде пізнавати!

І кроком одним з перших для зміцнення волі, досить простим, є такий: ти можеш енергійність в тілі — гімнастикою підняти.

Другою сходинкою може стати гармонія між навантаженням для розуму і тіла; і цю рівновагу знайти можливо якраз посередині — в *духовному серці*, де панує кохання. Кохання здатне створювати гармонію в усьому! Ось так — любов нехай тебе навчить здолати й лінощі, і млявість! І Бог твоєю любов вітати почне! Потім — до пізнання Себе тебе Він поведе!

Май завзятість, терпіння й волю! Це заporукою буде в тому, що здолаєш ти весь Шлях пі-

знання *Світла*!⁴ Його ж не пройти за день один. Той у прагненні своєму здатний багато чого досягти, хто кожен день готовий трудитися!

“Як розрізнити: коли варту проявляти наполегливість, а коли — смиренність?”

— Для успіху в мирському житті людина повинна бути впевненою у собі.

Для духовного ж просування — необхідна віра у Вище Божественне Водійство, що робить неприйнятними самовпевненість і самозакоханість.

Невпевнений і боязкий — не здолає Шлях. Але і самовпевнений гордй — зірветься у безодню!

Рівновага і гармонія ведуть до вміння розрізняти: коли Вища Воля вимагає від нас смиренності, а коли — твердості, впевненості та рішучості!

“Як страх подолати?”

— Страх сам по собі — нереальний! Він — лише плід розуму, який перетворився в емоцію. Ти прибери того, хто бачить цей страшний образ, — і страх розтане!

Страх походить від омани. Причина ж страху — окремість...⁵ Маленький і слабкий — всього бо-

⁴ Світло — Бог в аспектах Творця і Святого Духа. Саме так Вони сприймаються розвиненою в достатній мірі свідомістю. Це Світло можна також бачити як прояви втіленої Божественної Свідомості.

Паралель з Нового Заповіту: Бог є Світло (1 Ін 1:5).

їться! Він — немов піна на хвилях — дрижить, тремтить, вітром зривається і б'ється прибоєм...

Але людина — не піна хвиль: вона сама — подоба води в прекрасному світі Океану Життя!⁶ Вона — Цілого частинка... Вона може усвідомити себе не піною і навіть не хвилею, народженою вітром з Океану, — але невід'ємною і єдиносущною Частиною Всіх Вод! І той, хто Частиною Цілого себе усвідомлює, — той більше не боїться: з ним нічого того, що не потрібно, не може трапитися!

Смілива, щаслива і спокійна людина, яка пізнала сутність і свою, і Океану!⁷

Великий Океан є Той, Хто творить, руйнує, Хто всім цілком керує!

Довірся Богу! Він бачить тебе завжди! І тебе Він — любить! Все, що приходить в життя твоє, — тобі послано для блага твого, для набуття любові і мудрості тобою-душею! Все те — уроки є тобі від Бога! Все минуле твоє визначило, чому ти повинен чи повинна тепер і в майбутньому вчитися! І всі уроки ті пройти і усвідомити — всі ми зобов'язані прагнути!

Успіх же знаходить той, хто приймає досвід життя від правильних, але також і неправильних вчинків! І знання цього дозволить мудрість здобути в прийнятті своєї долі, в безстрашші перед невдачами!

⁵ Тобто, Піфагор радить у таких ситуаціях переходити до медитативного сприйняття себе в якості невід'ємної частини Цілого. Це вміння досягається тренуваннями в рамках буддхі-йоги [3-12].

⁶ Мова йде саме про життя Свідомостей, розвинених методами буддхі-йоги.

⁷ Океана Вселенської Свідомості.

Справжні моральні засади допомагають людині діяти праведно і ніколи не шкодувати про те, що трапилося з нею! Уроки, що завдаються нам життям, — завжди прекрасні, якщо людина володіє любов'ю сердечною, устоями моральними і розумом, достатнім для навчання.

“Як пізнавати гармонію?”

— Спостерігай Ціле!

Вчись любити!

І розум, і серце — повинні звучати у співзвуччі із Творцем!

Запали світильник серця свого — і зір душі відкриється тоді! Той зір здатен пізнавати гармонію і Бога!

Вчися любити все явлене Ним, потім Його — ось Моя порада! Тоді все суще тобі любов'ю зазвучить у відповідь!

“Чому саме геометрія була одним з напрямків Твоїх трудів?”

— Я багато чого іншого людям подарував, але пам'ятають нині лише не багато з того...

Але, все ж, про геометрію — дивись:

Крапка, лінія, будь-яка геометрична форма — умовні. Коли ми знаємо площину, на якій малюємо форми, — то й за аркуш паперу здатні ми глянути — і за ілюзією побачити Суть!

Лише заглянувши в ту Глибину нематеріальну, пізнати реально можна Світло, Яке творить,

Яке створює всі лінії і всі об'єми і під кожною крапкою, лінією — є Основою.

“Це правда, що Твої учні початкової сходинки давали обітницю мовчання?”

— Зовсім не так! Але саме на першій сходинці вони опановували тишу душі, спокій розуму — через розвиток уміння жити своїм духовним серцем! Звичайно, базікати даремно вони тоді переставали і говорили лише про Істину. Тривалий час і мовчання могли зберігати...

... Давай поговоримо про тишу, про ту безмовність велику, в котрій розум мовчить, душа ж — відчуває Бога!

Та тиша — Любов'ю повниться!

Ти можеш підкорити свій розум! Ти можеш навчити його мовчанню — і тоді ти станеш господарем думок, а не рабом тих, хто думки тобі навіюють!

Стань господарем своїх думок! Стань господарем своїм словам!

Контроль емоцій здобудь, їх приборкавши любов'ю!

Любов — всьому основа!

Прийми: ти — частина від Цілого, скріпленого Любов'ю!

Все те, що бачиш ти навколо, є частина вселенського Тебе — в твоєму потенціалі!⁸

І, здійснюючи зло, — собі шкодиш ти! Добро ж здійснюючи — ВЕЛИКЕ ЄДИНЕ ти зміцнюєш!

⁸ Цією фразою Піфагор говорить про повноту Злиття з Абсолютом.

Май же мудрість не чинити шкоди для Життя Цілого!

“Як вирощувати в собі кохання? Як навчитися любові-спокою і любові-мудрості — на відміну від тих пристрастей, що можуть правити людиною?”

— Пристрасть не є любов'ю! Пристрасть є те бажання, яке набагато посилене емоцією душі, яка так хоче володіти предметом або людиною, що все інше не важливим вшановує на своєму шляху.

Страстям — порочно віддаватися і владу давати їм над собою! Пристрасть понесе тебе від рівноваги, спокою! А щастя швидко зміниться нещастям, якщо пристрасть не обернути на кохання!

Любов твоя народжується в джерелі прекрасному; його ми називаємо духовним серцем! Тут може союз створитися важливий: Божественне проникає в людину, а людина сприймає Бога!⁹

Любов — основа, яка дозволить встояти, коли навколо все руйнуванню раптово підлягає і, здається, порятунку від бід немає!

Любов'ю ти зливаєшся зі Світлом — і пізнається так інший вимір буття, в якому існує лише Єдине Святе ‘Я’!

... Давай ще поговоримо про моральність. Етика — це перше, що повинна засвоїти душа. Безглузді і шкідливі таланти і вміння, коли вони аморальному вчать і злому подають приклад!

Я багато насамперед про це говорив, навчаючи про чистоту і в думках, і у вчинках. Ось, наприклад: бажати чужого, заздрити, тим паче крас-

⁹ Див., в т.ч., [12].

ти — є зло. Є “математика любові”, що описує закони карми: той, хто дарує — ні в чому не матиме недостатку: адже він — перед Оком Бога — примножує благо, творячи добро; той же, хто краде — себе позбавляє блага!

“Але за ваших часів і в наш час також — багатство люди часто наживають крадіжкою, вчинками без совісті і честі; і кара їх не спіткає, і в багатстві тому своєму вони купуються і багатством — поганим своїм прикладом тим — для наслідування служать!”

— Ось для того Я Школу і створив, щоб чистоту душі прославити і в людях зрощувати кохання! Ось для того тобі диктую ці рядки! Адже це — важливо дуже: про моральне і безнравственне сказати, до любові та світла, до чистоти — прагнення в душах виховати!

Я зробив багато для цього і роблю зараз. Про кожну людину, в якій поєднувалися чистота, любов, гармонія в словах і краса у вчинках, — протягом століть ходила слава послідовника Моїх Вчень! Моїх учнів же впізнавали по моральним вчинкам і чистоті їхніх душ!

... Але Я відволікся від питання... Ти питаєш: чому, купаючись у розкоші, крадії себе щасливими вважають і зло навколо примножують?

Ось вам приклад: хто занадто багато їсть, своєю обжерливістю насолоджується часом, але він шкодить душі й тілу; і на старості — набряклий і хворий — куштує він плоди своєї їжі без міри...

І наслідок завжди невмодно йде за тим, що було йому причиною! Але, щоб побачити резуль-

тат, — необхідний час. Той, хто вкрав — відняв у себе можливість Єднання з Цілим, можливість життя в світлі, чистоті, любові!... І Я його біду тепер же бачу, відразу; його ж прозріння — попереду...

Блага земні легко приходять і легко минають. Але істинно цінним у житті людей є те, що переходить із душею потім в інший світ, що у втілення нове душа несе з собою!

“Брехня: вона заважає руху душі по життю?”

— Не дозволяй собі говорити неправду! Не дозволяй собі навіть думок, що перекручують правду! Коли свідомо неправду говорить якась людина — вона віддаляє себе від Істини. А Істина має Божественне Бачення та Запам'ятовування всього!

Зрозумій: щоб Істину осягнути, йти нам треба до Неї через набуття у собі і чистоти, і мудрості, і витонченості високої! Все це ясно для мислячої душі!

Коли ж порочна душа, відвертаючи себе від Світло, свідомо крок робить у темряву, — Світло меркне для неї! І зменшується надовго можливість наблизитися до Світла!

Коли бреше людина хоча б в малому — вона зменшує для себе можливості входження в Гармонію Всього! Вона закриває доступ до Істини собі! Проступок, навіть малозначущий, на перший погляд, — напрямок же руху душі змінює: від Істини, від Світла віддаляє!

“Але ж буває так, що правда може шкоду принести: коли вона не вчасно, не до місця сказана буває, або ще коли для людини зі злими намірами може стати доступна?”

— Тоді — мовчання зберігай! Коли ти бачиш, що проголошення правди блага не обіцяє чи може викликати недобрі події для іншого — зберігай мовчанням чистоту або обійди небезпечний збіг обставин, правду кажучи, але про інше.

Не брешіть ні собі, ні людям — і з вами Допомога Божа буде! І ви — з часом — Його зумієте пізнати і життям своїм Йому сприяти!

Є Бог! І Бог є Істина, Першопричина, Суть всього! В гармонії, в любові і в чистоті ти Істину шукай — тоді прийдеш до пізнання Того, Хто створив цей світ Собою і пронизав його невидимо Безкраєю Душею!

Усвідомлення себе часточкою Цілого — то не Божественність ще, але дуже важлива сходинка у розвитку душі. Тут “я” — вже не центр, а лише частинка, яка — своїм життям — до блага Цілого прагне!

І ти навчишся не порушувати гармонію ні в чому, коли побачиш воістину, що Бог — сама Любов, що в Бозі, як у Домі величезному, всі ми живемо!

Так, весь всесвіт — твій Дім, і тут зараз вершиться Життя, Розвиток Вселенського Його!

Єдине і прекрасне все Його Творіння! І люди-ни призначення — сходинки усі пройти духовного Шляху і Вищу Свідомість пізнати і набути!

Здатна людина собою-душею існування всього з любов'ю відчувати!

Любов — об'єднує! Вона з'єднує того, хто любить, — з тим, кого ми любимо!

Любов об'єднує нас з усіма тими, кого ми любимо, — в одне!

Але також цілий світ в обійми любові ми можемо оповити!

Любов же здатна рости, примножуватися, стоншуватися, подібно до музики найпрекраснішої звучати, і литися, до річки подібно, мовчанням Глибин, спокоєм обіймати!

І якщо любимо ми Його, Творця всього, — то з Ним зливаємося в Єдине Одне! І там, у тому безмежному Океані Світла, приходить розуміння, що править всім цілком Любов Його!

“Є легенди про співдружність піфагорійців. Скажи про дружбу!”

— Є важливе в русі душ по життю — емоції прекрасні душі!

Однією з кращих серед них Я вшановував любов між людьми, що — без егоїзму — об'єднує душі і допомагає на Шляху.

І дружба велика з'єднувала всіх Моїх учнів!

Я звертався до них: “Друзі Мої!” І це породжувало поле, що об'єднує всіх у коханні!

Зараз не зайвим буде воскресити все те, що у душах породжує гармонію, любов, повагу, *злиття...*

Нехай почує кожен звучання слів до нього, що течуть як потік річки: “Друзі Мої! Ми можемо воскресити для всіх людей Землі ту моральну за поруку, що всім допоможе у набутті Любові!”

*“Це правда, що було спільним все майно у
Твоїй Школі?”*

— Так! Я тоді створив зразок для суспільства людського — у Школі Своїй! Тут було спільним все надбання тих людей. І не мав ніхто майна такого, яке не було б потрібне тут йому зараз. І кожен взяти міг те, в чому нині він мав потребу.

Вільні були думки кожного — від зайвих усіх турбот про план матеріальний.

Не витрачали зусилля тут учні на набуття особистого багатства.

Але кожен проявляв турботу і завзятість у створенні і в підтримці — того, що було спільним домом і господарством.

*“Що потрібно робити, щоб щастя в житті
досягнути?”*

— Немає щастя більшого, ніж те, що — від Злиття з Богом!

І це Щастя можливо зазнати ще за життя тіла!

Всі задоволення інші, що може людина відчувати, — пройдуть... Всі насолоди світу минущого — зникнуть! Вони подібні до крижинки, що в руці розтане скоро, коли її візьмеш... Предмет бажаний — перестає бажаним бути коли володієш ним... Всі задоволення — не вічні, вони убожіють від надлишку. Адже не несе колишнього задоволення вже те, що стало нам давно звичним, набридло...

І лише любов, коли вона чиста, — дарує радість, і блаженство, і спокій!

Так — святість, чистоту любові ми пізнаємо, коли вірним Шляхом йдемо!

Є щастя мудрого: воно — у прийнятті та розумінні того, що бути повинно! Воно — в умінні насолоджуватися Злиттям з Богом за будь-яким збігом обставин! Воно, те щастя, — у прийнятті Любові Божественної! І в житті — для Нього!

Тоді — не можна пересититися, коли з Вічного Джерела ти п'єш!

І безмежно щасливий Той, Хто постійно в Єдності з Цілим Себе усвідомлює і для Нього живе!

“Як впоратися з сумнівами і нерішучістю?”

— Не бійся сумнівів! Не сумніваються лише дурні і самовпевнені гордії! І Я не побажаю нікому бути схожими на них!

Нехай сумнів розвиває мудрість!

Але не дозволяй сумніву ставати нездоланною перешкодою для дій!

Коли внутрішня гармонія досягнута, на зміну сумнівам приходить знання, що підіймається зсередини: з глибин розвиненого духовного серця.

“Як навчитися радіти?”

— Радість дуже важлива на Шляху духовному! Грецькою, люди вітають один одного словом “хайре!”, що означає: “радій!” Так — радістю! — при зустрічі наділяти вчили кращі сини і дочки Еллади! І це — мудро!

Уміння радіти приходить з освоєнням вміння в духовному серці жити. І також — з розумінням сенсу буття!

А для початку — пробуй відчутти у грудях по-смішку. Вустами серця — всім даруй вітання твоєї любові:

Радій!

*“Як Ти навчав про розвиток душі, про мно-
жинність втілень?”*

— Так, вчив Я і тому, що зі смертю тіла — душа не вмирає, що не в країну загробну Аїд вона навічно потрапляє... Але через час деякий — душа знову тіло отримує, щоб продовжити Шлях свій до Досконалості!

... Сумний шлях того, хто в житті, не знаючи мети істинної, йде... І користь тут йому — лише в тому, що досвід життєвий на цьому набуває...

Смішні легенди, в яких розповідається, що в царство мертвих Я спускався і душі там визво-
ляв... Ні! Я просто людям розповів закони життя душ!

Я дав лише знання, що людина-душа — віль-
на! І у вічність будується її доля! І ця вічність мо-
же бути наповнена любов'ю, ніжністю і світлом —
або стражданням, бодем буде життя її повне!

І людина здатна вибрати, яку вічність хоче
вона собі створити! Адже буде після смерті тіла
стан душі таким, до якого під час втілення себе
вона привчила!

А нове народження є можливість — за допо-
могою *життя чистого* — міняти свою долю. Ось
це Я — рухом до Досконалості назву!

*“Які вправи для тіла Ти рекомендував поча-
тківцям?”*

— Я найбільше шанував тоді плавання і біг.

Вправи, подібні асанам хатха-йоги, Я не використовував у Школі Своїй, хоч і був з ними знайомий, бо в Єгипті подібне було не прийнято.

Я обрав більш прості гімнастичні вправи, притаманні грецькій традиції. “Танці екстазу” виконувались у багатьох храмах і були частиною грецької культури того часу. Я лише підкреслив необхідність найтонших і прекрасних душевних станів, які можливо злити з рухами тіла.

Те існує і у вас: приклад тому — “спонтанний танок”.

Давало те ефект прекрасний преображення тілесного, а також і душі! Адже головним було — серце Богом наповнювати, потім Ним наповнювалося і все тіло.

“Ти пояснював людям значення слів Бог, Боги?”

— Творця-Засновника Я часто називав Першопричиною суцього, Вогнем Великим, Центральним Сонцем.

Вчив Я також про Єдність Цілого: про Абсолют, в Якому все, що створено Творцем, — єдине з Ним. В середині ж Цілого духовний Шлях лежить! До Першоджерела всього — хай буде спрямованість!

Коли, досягнувши Досконалості і обдаровуючи всіх Любов'ю-Світлом, Душа злилася з Джерелом Всевишнім і може так сяяти, — її ми теж називаємо Душею Божественною, Богом!

Так значить, Боги є ті Душі, Котрі Злиття набули із Творцем і нині до людей втілених зринають з Нього.

... Можу про Цілісність в Творінні Бога більше розповісти.

... Зараз — так багато знань про непотрібне у людей!... І рідко зустрінеш людину, яка Ціле зрозуміти, осягнути прагне... І від того — недосконала медицина, коли прагне тіло вилікувати, не відаючи душі порок... І від того — недосконале зодчество, коли лише про зручність тіла думає митець і забуває про красу Землі та про гармонію природи... І від того — так багато дум і сил людей спрямовано на те, щоб посилити і примножити знаряддя вбивства... І війни на Землі стають страшніші...

Я ж — вчив про те, що “досконалість” у вмінні битися, вбивати — лише відображає збоченість в суспільстві людей, в устрої держав!

Необхідно, щоб розуміння сенсу життя людського і знання про Ціле — викладалися у школах, в інститутах, описувалися в книгах, у мистецтвах застосування знайшли! О, якби про задачі Цілого задумалася б кожна людина! Життя на Землі преобразилося б швидше!

Є Бог! І цей Бог — Єдиний! І це знання може змінити все життя!

Його ми Споконвічним Світлом назвемо, або Силою, Яка Творить, або Творцем ... — не важливо те: адже справа — не в словах! Ми — для Нього живемо — хоч знаємо, чи не знаємо ми про те!

І наостанок — чотири вправи, які Я рекомендую тим, хто вже зжили в собі грубі пороки і роз-

винули здатність жити в станах любові, спокою, гармонії. Ці вправи допоможуть потім відчувати Єдність Цілого!

Вправа перша — “Повітря”:

Рано вранці при м'якій погоді у просторі над морем або над полями обширними — вдихнемо на повні груди повітря — і видихнемо...

Те повітря, що в груди приходить, і те, що оточує нас, — єдине...

І все живе, яке здатне до дихання, — дихає в єдиному просторі повітря над нашою Землею!

Вдихнувши ще — відчуємо у грудях простір серця духовного. Нехай буде він — прозорим і чистим, як повітря, пронизане світлом!

І нехай кохання заповнить цей простір — любов до всіх, хто поруч, хто далеко!

Нехай шириться кохання!

Нехай буде Світло Прозоре, Божественне, Яке все любить і обіймає Собою, — ззовні та всередині! Залишимося у злитті з Ним!

Душа нехай буде теж — світло живе! Вона, зі Світлом Божим зливаючись, — стає великою!

Чим далі, тим сильніше ми будемо відчувати Єдність Цілого собою — як люблячою душею!

Вправа друга — “Море”:

Поплававши, попірнати неспішно, виконати можна цю вправу.

Дихання на вдосі затримавши, на воду вниз обличчям ми ляжемо. Розслабимося... Потім — очі розплющивши, прозорість чистих вод побачимо, яку променями пронизало Сонце...

Є тільки — прозорість моря золотиста... І тіло — невагоме, прозоре — з прозорістю і світлом злилося..., і здається, що розчинилося... Нехай відчувається лише море, у якому все з'єднують води — в єдине одне...

Потім ось так само можна горілиць лежати, милуючись нескінченним небом... Нехай море — дивиться у небо... А небо — дивиться у море ...

Прозорими хвилями світла — промиємо все тіло всередині...

Вийдемо потім на берег, походимо неспішно, залишаючись свідомістю у злитті — з простором, морем і небом... — немов за краєм Землі...

Вправа третя — “Земля”:

Цю вправу слід починати з емоції любові і вдячності Землі, що всіх нас годує, поїть, ростить і носить на собі...

Йдучи по поверхні планети, усвідомлюємо її величезність... Мізерно малий той простір, який ми бачимо очима тіла... Але й за горизонтом — ліворуч і праворуч, вперед і назад — поверхня її простягається... І — глибину Землі ми можемо відчувати... Як глибоко?...

Земля постає нам — душею величезною! І на душі Землі знаходиться і кожна душа, що тут живе, росте... Подібно до квітки чи дерева, що на ґрунті вирости, і ми — як душі — живемо всі в єдиній турботі Матері-Землі...

Відчуємо все це! Відчуємо собою-душею — її любов, і силу, і спокій!

Вправа четверта — “Сонце”:

Подивимося на Сонце рано вранці, на світанку. Наповнимо серця духовні таким же чистим і ніжним світлом!

Запам'ятаємо собою-душею той стан випромінювання, котрим Сонце усім життям дарує світло...

Нехай у серці тепер любов до всіх — сяє, подібно до Сонця!

І з серцем сонячним, сяючим любов'ю, — живемо і даруємо всім свої спокій, любов!

Подібне до Сонця *Нескінченного* — Першоджерело життя у всесвіті!

Творець, подібно до Сонця, випромінює із Себе Творіння Своє.

Його Любов пронизує все!

Коментар: Де шукати Бога?

Бог же існує не тільки на іконах і в статуях, в стародавніх книгах і пророцтвах. Але Він реально присутній скрізь і завжди, будучи постійним свідком і учасником життя кожного з нас. Кажу зараз про Бога в аспекті, насамперед, Святого Духа (або точніше — Святих Духів).

Більше того, ми — і душами, і тілами — є частинками Бога в аспекті Абсолюта.

Абсолют — багатомірний. Основна Його Частина, що також називається Споконвічною Свідомістю, Богом-Отцем, Аллахом, Дао, Ішварою, Серцем Абсолюта — це і є Творець, суцільний у вищій, щонайтоншій просторовій мірності.

“Бог є Любов” — ця фраза має відношення і до Творця, і до Святого Духа, і до втілених Представників Творця.

Святі Духи — це невтлені Представники Творця: в минулому — люди, які втілювалися і позитивно еволюціонували, духовні подвижники, які досягли єдиносущності з Ним — і тепер, які зринають з Нього з метою допомоги втіленим істотам.

Шлях осягнення Творця в Його Обителі і Злиття з Ним — це розвиток себе як *духовного серця* і стоншення себе як свідомості через методи, в тому числі, психічної саморегуляції, мистецтва і експсихології (перераховане входить до складу напрямку науки, названого *методологією духовного вдосконалення*).

Абсолют еволюціонує. Цей процес здійснюється за рахунок розвитку створюваних Творцем індивідуальних душ. Позитивно розвиваючись, душі досягають Досконалості — і впливаються в Творця в Його Обителі, збагачуючи таким чином Його.

Але, використовуючи надану Богом свободу волі (тобто, свободу прийняття етично значимих рішень, свободу вибору свого шляху: до Творця — або у протилежний від Нього бік), багато душ, обравши шлях огрубіння себе в порочних вчинках і супутніх їм емоціях, вивергаються до “темряви зовнішньої”, тобто, до пекла.

Таким чином, кожен з нас, втілених людей, які живуть на Землі, має можливість вибору для себе майбутнього місця проживання в тій чи іншій просторовій мірності багатомірного простору, включаючи Обитель Творця, рай — або ж пекло.

Піфагор про це одного разу витончено висловився так: “Любов породжує немовлят, які складаються зі *Світла*! Душі, які здобули її, радують Небесного Отця — і поступово стають з Ним *Одне!*”. Тут є для кожного — над чим замислитися...

Хто досягли Злиття з Творцем у Його Обителі отримують можливість розвивати Себе тепер уже у межах всього *Цілого*, тобто, Абсолюта, залишаючись основою Себе у вічній Єдиносущної з Творцем.

Сенс наших втілень на Землі полягає якраз в тому, щоб це реалізувати — або повністю, або хоча б постаратися пройти максимально великий відрізок Шляху до цієї нашої спільної Мети.

І, на закінчення, — ще одна мудра алегорія Піфагора. У відповідь на запитання одного з учнів: “Що потрібно, щоб не втрачати відчуття щастя в житті?” Він відповів так: “*Сонце Щастя сходить на внутрішньому небокраї!*”

Читачеві тепер уже повинно бути ясно, що тут йдеться про принципову значущість не тільки у справі духовного вдосконалення, але навіть і просто для нормального існування у цьому тілі, — розвитку себе як *духовного серця*.

Більш докладно про все це можна прочитати, побачити й почути, в тому числі, у наступних матеріалах:

Література

1. Антонов В.В. (ред.) — Духовная работа с детьми. «Reality», СПб, 2001.
2. Антонов В.В. — Как познаётся Бог. Автобиография учёного, изучавшего Бога. «Полюс», СПб, 2002.
3. Антонов В.В. — Бог говорит. Учебник религии. «Полюс», СПб, 2002.
4. Антонов В.В. (ред.) — Духовное сердце: Путь к Творцу (стихи-медитации и Откровения). «Reality», СПб, 2003.
5. Антонов В.В. (ред.) — Как познаётся Бог. Книга 2. Автобиографии учеников Бога. «Вільна Україна», Львов, 2005.
6. Антонов В.В. (ред.) — Дао-Дэ-Цзин. «Друк», Одесса, 2007.
7. Антонов В.В. — Экопсихология. «Атлант», Одесса, 2007.
8. Антонов В.В. (ред.) — Классика духовной философии и современность. «Друк», Одесса, 2007.
9. Антонов В.В. — Бхагавад-Гита с комментариями. «New Atlanteans», Одесса, 2008.
10. Антонов В.В. (ред.) — Лесные лекции о Высшей Йогe. «New Atlanteans», Одесса, 2008.
11. Антонов В.В. — Что есть Истина? «New Atlanteans», Одесса, 2008.
12. Антонов В.В. — Блаженны чистые сердцем! «New Atlanteans», Одесса, 2008.
13. Антонов В.В. — Эволюция Сознания. «New Atlanteans», Одесса, 2008.
14. Зубкова А.Б. — Добрыня. Былины. «Друк», Одесса, 2006.

15. Зубкова А.Б. — Сказка о царевне Несмеяне и Иване. «New Atlanteans», Одесса, 2007.
16. Зубкова А.Б. — Божественные Притчи. «New Atlanteans», Одесса, 2008.

Книги українською (переклад триває) – можна читати на сайтах:

<http://swami-center.org/>

<http://ua.philosophy-of-religion.org.ua/>

Відеофільми

17. Погружение в гармонию природы. Путь в рай. (Слайд-шоу), 90 минут (на CD или DVD).
18. Духовное сердце. 70 минут (на DVD или кассетах).
19. Саттва (Гармония, Чистота). 60 минут (на DVD или кассетах).
20. Саттва туманов. 75 минут (на DVD или кассетах).
21. Саттва весны. 90 минут (на DVD или кассетах).
22. Искусство быть счастливыми. 45 минут (на DVD).
23. Ключи к тайнам бытия. Обретение Бессмертия. 45 минут (на DVD).
24. Практическая экпсихология. 60 минут (на DVD).
25. Бхакти-йога. 47 минут (на DVD).
26. Крийя-йога. 40 минут (на DVD).
27. Йога Кришны. 80 минут (на DVD).
28. Йога буддизма. 135 минут, в 2-х частях (на DVD).
29. Даосская йога. 90 минут, в 2-х частях (на DVD).

Книги і фільми можна замовити з сайту
<http://stores.lulu.com/spiritualheart>,
а в межах України — поштою для висилання з
післяплатою — за адресою:
а/с 69, Одеса, 65029
або з сайту:
www.religiousbook.org.ua

Сайти

www.new-ecopsychology.org/ru
www.ru.aquarian-age.org.ua
www.ru.path-to-tao.info
www.ru.pythagoras.name
www.ru.atlantis-and-atlanteans.org
www.swami-center.org/ru
www.ru.philosophy-of-religion.org.ua
www.ru.spiritual-art.info
www.ru.encyclopedia-of-religion.org